

Sygn. akt III KZ 16/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie W. P.

skazanego z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2015 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie z - cy przewodniczącego V Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R.

z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt V Ka [...] (V WKK [...])

o odmowie przyjęcia zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego
V Wydziału tego Sądu z dnia 15 stycznia 2015 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji skazanego,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zmienić zaskarżone zarządzenie i przyjąć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie musi być uwzględnione, ponieważ zaskarżone zarządzenie nie zostało oparte na pełnej podstawie faktycznej. Chociaż trafnie stwierdzono w nim, że skazany otrzymał odpis zarządzenia z dnia 15 stycznia 2015 r. w dniu 21 stycznia 2015 r. (k. 90), a zatem jego zażalenie, złożone w dniu 30 stycznia 2015 r. (k. 93), zostało wniesione po upływie 7 dni, który jest zakreslony do dokonania tej czynności (art. 460 k.p.k. w zw. z art. 466 k.p.k.), ale w rzeczywistości skazany miał czas aż do 11 lutego 2015 r. na złożenie tego zażalenia. Bowiem stosownie do art. 140 k.p.k. zarządzenie z dnia 15 stycznia 2015 r. wysłano również obrońcy skazanego (k. 89

v.). obrońca otrzymał je w dniu 4 lutego 2015 r. (k. 96). Skazanemu przysługiwał również termin do wniesienia zażalenia, który miał jego obrońca. Taka wykładnia przepisów dotyczących terminów i osób uprawnionych do wnoszenia środków zaskarżenia (oskarżony może korzystać z terminu przysługującego jego obrońcy i odwrotnie) jest od dawna ugruntowana i nie budzi wątpliwości. Skoro zatem skazany nie uchybił terminowi zawitemu, należało zmienić zaskarżone zarządzenie i przyjąć zażalenie.

I.n